

Áldásomat adom rátok, fivéreim és nőtestvéreim. Jézus Krisztus, a Szabadítónk nevében, ámen. ■

JEGYZET

1. Emily Harris, "Empty Linen," *New Era*, Apr. 2011, 49.

Írta: Ann M. Dibb

második tanácsos a Fialat Nők Általános Elnökségében

Hiszek abban, hogy tisztességesnek és igaznak kell lennem

Ha akkor is hűek vagyunk a hitünkhöz, amikor hűnek lenni nem túl népszerű, könnyű vagy szórakoztató, akkor ez a hűség tart azon az ösvényen, mely a Mennyei Atyánkkal való örök élethez vezet.

Drága fiatal nők, nagyszerű kiváltság számomra, hogy ma este itt állhatok előttetek. Inspiráló és csodás látványt nyújtotok!

A 2011. év közös tevékenységének mottója a tizenharmadik hittétel. Amikor idén fiatalok összejövetelien és úrvacsorai gyűléseken vettem részt, hallottam fiatal férfiakat és fiatal nőket arról beszélni, hogy a tizenharmadik hittétel mit jelent számukra, és az miként alkalmazható az életükre. Sokan csak annyit tudnak róla, hogy ez az utolsó, a leghosszabb, a legnehezebben megjegyezhető hittétel, és reményeik szerint a püspök soha nem fogja kérni tőlük, hogy bármikor is felmondják neki. Sokan azonban azt is tudjátok, hogy a tizenharmadik hittétel ennél sokkal többről szól.

Ez a hittétel az igazlelkű, keresztényi élet útmutatója. Képzeljétek el egy pillanatra, hogy milyen is lenne

a világ, ha mindenki úgy döntene, hogy a tizenharmadik hittétel tanításai szerint fog élni: „Hiszünk abban, hogy tisztességesnek, igaznak, erkölcsösnek, jóakarátúnak, erényesnek kell lennünk, és minden emberrel jól kell cselekednünk; tulajdonképpen mondhatnánk, hogy Pál intését követjük – Mindent hiszünk, mindent remélünk, sok mindent elviseltünk már, és reméljük, hogy mindent el tudunk majd viselni. Ha van bármi, ami erényes, szép, jónak mondott vagy dicséretre méltó, akkor törekszünk azokra a dolgokra.”

Azon a vasárnap reggeli konferenciai ülésen, amikor Thomas S. Monson elnököt először hallottuk prófétaként beszélni, Pál a Filippibeliekhez 4:8-at idézte, mely a tizenharmadik hittétel számos alapelvét inspirálta. Monson elnök elismerte, hogy kihívásokkal teli időket élünk, majd így biztatott. Ezt mondta: „Ebben a néha veszélyes

Fülöp-szigetek, Montalban

utazásban, mely a halandóságon át vezet, kövessük Pál apostol tanácsát is, mely segíteni fog nekünk biztonságban az ösvényen maradnunk.”¹

Ma este a tizenharmadik hittételhez szorosan kapcsolódó két olyan tantételre szeretnék összpontosítani, mely biztosan segíteni fog „az ösvényen maradnunk”. Erős bizonyosságom van róla és elköteleztem magam a tisztesség és igazlelkűség mellett.

Először tehát, hiszek abban, hogy tisztességesnek kell lennem. Mit jelent tisztességesnek lenni? A *Hűek a hithez* című könyv ezt tanítja: „Tisztességesnek lenni annyit tesz, hogy mindig őszinték, szavahihetők és hamiságtól mentesek vagyunk.”² Tisztességesnek lenni egy Istentől jövő parancsolat³, a szabadulásunkhoz pedig elengedhetetlen, hogy „teljesen becsületesek legyünk”⁴.

Howard W. Hunter elnök is azt tanította, hogy készségesen és szigorúan el kell köteleznünk magunkat a tisztesség mellett. Ezt mondta:

„Sok évvel ezelőtt a kápolnáink bejáratainál és folyosóin plakátok voltak kifüggesztve, melyeken az állt: »Légy tisztességes magaddal szemben!« Legtöbbjük az élet hétköznapi, apró dolgaira utalt. A tisztességet pontosan ilyen dolgokban kell kifejleszteni.

Vannak néhányan, akik elismerik, hogy erkölcsileg helytelen nagy dolgokban tisztességtelennek lenni, a kevésbé fontos dolgokban azonban ez

megbocsátható. De vajon van-e valamilyen különbség aközött, hogy valaki egy több ezer dollárral kapcsolatos dologban tisztességtelen, vagy egy tízcentessel kapcsolatban? [...] Vannak-e igazán fokozatai a tisztességtelenségnek attól függően, hogy annak tárgya kicsi vagy nagy dolog?”

Hunter elnök így folytatta: „Ha szeretnénk, hogy társunk legyen a Mester és a Szentlélek, becsületesnek kell lennünk saját magunkkal, Istennel, valamint embertársainkkal is. Ez az öröm valódi forrása.”⁵

Amikor mindenben tisztességesek vagyunk – kicsi vagy nagy dologban egyaránt –, elménk nyugodt, lelkiismeretünk pedig tiszta lesz. Kapcsolataink tartalmasabbak lesznek, mivel a bizalomra épülnek. A tisztességből származó legnagyobb áldás pedig az, hogy élvezhetjük a Szentlélek társaságát.

Szeretnék megosztani egy egyszerű történetet, amely megerősített azon elkötelezettségemben, hogy mindenben tisztességes legyek:

„Egy férfi egy este elment kukoricát lopni a szomszédja földjére. Kisfiát elvitte magával, hogy a kerítésen ülve őrködjön neki, és figyelmeztesse, ha valaki arra járna. A férfi, kezében egy nagy zsákkal átugrott a kerítésen, és mielőtt hozzálátott volna a kukorica szedéshez, körülnézett. Először az egyik, majd a másik irányba, és mivel senkit sem látott, elkezdte megtölteni a zsákját. A fiú ekkor így kiáltott:

»Apa, az egyik irányba még nem néztél! [...] Elfelejtettél felfelé is nézni.«⁶

Amikor kísértést érzünk arra, hogy tisztességtelenek legyünk – ez pedig mindannyiunkkal előfordul –, azt hihetjük, hogy soha senki sem fogja majd megtudni. Ez a történet emlékeztet bennünket arra, hogy Mennyei Atyánk mindig tudja, végül pedig majd számot kell adnunk Neki. Ez a tudás állandóan segít abban, hogy igyekezzek e parancsolat szerint élni: Hiszek abban, hogy tisztességesnek kell lennem.

A tizenharmadik hittételben található második tantétel az, hogy hiszek abban, hogy igaznak kell lennem. Az értelmező szótár szerint az *igaz* szó azt jelenti, hogy „állhatatos”, „hűséges”, „pontos”, „egyenest”⁷.

Egyik kedvenc könyvem egy brit klasszikus, melyet Charlotte Brontë írt 1847-ben, a címe *Jane Eyre*. A könyv főszereplője, Jane Eyre, egy szegény, tizenéves árva, aki kiválóan példázza, mit is jelent igaznak lenni. Ebben a kitalált történetben egy Mr. Rochester nevű férfi szerelmes lesz Eyre

kisasszonyba, de nem tudja feleségül venni. Ehelyett arra kéri őt, hogy a házasság köteléke nélkül éljen vele. A főhős viszonszereti a férfit, és az egyik pillanatban még a következő gondolat is megkísérti: „Ugyan ki törődik *veled* a világon? És kinek ártasz vele, ha megteszed, amit kíván tőled?”

Jane lelkiismerete hamar választ ad a kérdésre: „...*én* törődöm magammal. Minél társtalanabb, minél magányosabb vagyok, minél kevesebb a jóakaróm, a pártfogóm, annál többre kell becsülnöm önmagamat.. Megtartom az isteni törvényt... Törvények, elvek, parancsok nem a nyugodt, kísértésmentes időkre adattak, hanem a mostanihoz hasonló viharok idejére... Ha tetszésem szerint áthágom vagy kijátszom a törvényt, akkor ugyan mire jó? Én hiszek [a] sérthetlenségében, mindig is hittem benne. [...] Régi eszményekbe, régi elhatározásokba kell most kapaszkodni: [ezek talaján vetem meg a lábam].”⁸

A kísértés egy gyötrelmes pillanatában Jane Eyre hú volt hitéhez, bízott az Isten által adott törvényben, szilárdan megvetette a lábát, és ellenállt a kísértésnek.

Ha akkor is hűek vagyunk a hitünkhöz, amikor hűnek lenni nem túl népszerű, könnyű vagy szórakoztató, akkor ez a hűség tart azon az ösvényen, mely a Mennyei Atyánkkal való örök élethez vezet. Tetszik nekem ez a kép, melyet egy fiatal nő rajzolt magának emlékeztetőül azon vágyára, hogy megtapasztalja a Mennyei Atyánkkal való örökké tartó élet örömét.

Amikor igazak vagyunk,

lehetőségünk van mások életére is pozitív hatást gyakorolni. Nemrégiben hallottam a következő inspiráló történetet egy fiatal nőről, aki a hitelveihez való elkötelezettsége és hűsége miatt nagyszerű hatással volt más fiatal nők életére is.

Sok évvel ezelőtt Kristi és Jenn együtt jártak a középiskolai kórusba a texasi Hurstben. Bár nem ismerték egymást közelebbről, Jenn egy nap hallotta, amikor Kristi és a barátai vallásról, különféle hitelveikről és a kedvenc bibliai történeteikről beszélgettek. Amikor Jenn nemrégiben újra találkozott Kristivel, a következő történetet mesélte el:

„Szomorú voltam, mivel semmit sem tudtam arról, amiről a barátaimmal beszélgettetek, így a szüleimtől karácsonyra egy Bibliát kértem. Amikor megkaptam, elkezdtem olvasni. Ezzel kezdetét vette vallásos utazásom, és az igaz egyház utáni kutatásom. [...] Tizenkét év telt el. Ez idő alatt számos egyházba ellátogattam, és rendszeresen jártam istentiszteletre, de még mindig úgy éreztem, hogy ennél többre vágyom. Az egyik este térdre borultam, és könyörögtem, hogy megtudjam, mit kell tennem. Azon az éjjelen rólad álmodtam, Kristi. A középiskolai ballagásunk óta nem láttalak. Bár az álom furcsa volt, semmilyen jelentőséget nem tulajdonítottam neki. Az ezt követő

három éjszaka is rólad álmodtam. Sok időt töltöttem az álmaim jelenésén gondolkodva. Eszembe jutott, hogy te mormon vagy. Ellátogattam a mormonok honlapjára. Az első dolog, amivel találkoztam, a Bölcsesség szava volt. Az édesanyám két évvel az előtt halt meg tüdőrákban. Édesanyám is dohányzott, így a bölcsesség szava igencsak szíven talált. Később meglátogattam édesapámat. Ott ültem a nappalijában és elkezdtem imádkozni. Kértem, hogy tudhassam, hova menjek és mit tegyek. Abban a pillanatban megjelent a tévében az egyház egyik reklámfilmje. Leírtam a telefonszámot, és még aznap este felhívtam. A misszionáriusok három nappal később felhívtak, és megkérdezték, hogy elhozhatnak-e nekem személyesen egy példányt a Mormon könyvéből. Igent mondtam nekik. Három és fél hónappal később megkeresztelkedtem. Két évvel utána találkoztam jövődöbéli férjemmel az egyházban. A Dallas templomban kötöttünk házasságot. Mostanra két csodálatos kisgyermek szülei vagyunk.

Szerettem volna köszönetet mondani neked, Kristi. A középiskolai éveink alatt olyan csodálatos példa voltál. Kedves és erényes voltál. Ugyan a misszionáriusok tanították nekem a leckéket, és hívtak, hogy keresztelkedjek meg, de *te* voltál a harmadik misszionáriusom. Cselekedeteid által

te ültetted el a magot, és valóban jobbá tetted az életem. Most örökkévaló családom van. Gyermekeim az evangélium teljességének ismeretében fognak felnőni. Ez a legnagyszerűbb áldás, melyet bármelyikünk valaha is kaphat. Te segítettél ezt az életem részévé tennem.

Amikor felvettem Kristivel a kapcsolatot, ezt írta nekem: „Időnként úgy vélem, hogy amikor halljuk a tizenharmadik hittételben felsorolt tulajdonságokat, azok teljesen erőt vesznek rajtunk. Tudom azonban azt is, hogy amikor e normák szerint élünk, és igyekszünk Krisztus példáját követni, képesek vagyunk változást előidézni. [...] Úgy érzem magam, mint az Alma 26:3-ban Ammon, amikor azt mondja: »És ezzel az áldással halmozott el minket, hogy eszközökké lettünk Isten kezében e jelentős munka elvégzésére.«”

Imádkozom azért, hogy mindannyian ne csak kijelentsétek, hogy hisztek abban, hogy „tisztességesnek és igaznak” kell lennetek, hanem el is kötelezzétek magatokat amellet, hogy minden egyes nap ezen ígéret szerint éltek. Imádkozom azért, hogy miközben ezt teszitek, Mennyei Atyánk ereje, szeretete és áldásai tartsanak meg benneteket, amint elvégzitek mindazt, amiért mindannyiunkat ideküldtek. Mindezeket pedig Jézus Krisztus nevében mondom, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Thomas S. Monson: Visszatekintve és előre haladva. *Liahóna*, 2008. máj. 90.
2. *Hűek a hithez* (2004). 198–199.
3. Lásd 2 Mózes 20:15–22.
4. *Az evangélium tanítételei*, 195.
5. Howard W. Hunter, „Basic Concepts of Honesty,” *New Era*, Feb. 1978, 4, 5.
6. William J. Scott, „Forgot to Look Up,” *Scott's Monthly Magazine*, Dec. 1867, 953.
7. Lásd *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), „true.”
8. Charlotte Brontë: *Jane Eyre*. [Fordította: Ruzitska Mária]

Írta: **Mary N. Cook**

első tanácsos a Fiatal Nők Általános Elnökségében

„Ne feledd, a kedvesség veled kezdődik!”

Látni fogjátok azt, hogy a jóakarát örömet és egységet hoz otthonotokba, osztályotokba, egyházközösségetekbe és iskolátokba.

Néhány hete fontos leckét tanultam meg egy Babérkoszorú osztályba járó lány vasárnapi beszédéből az egyházközösségemben. Megérintett, milyen magabiztosan tanított és tett bizonyosságot Jézus Krisztusról. Beszédét a következő kijelentéssel zárta: „Amikor Jézus Krisztust teszem életem középpontjává, jobban mennek a napjaim, kedvesebb vagyok a szeretteimhez és öröm tölt el.”

Az elmúlt hónapok során távolról már megfigyeltem ezt a fiatal nőt. Mindenkit csillogó szemmel és derűs mosollyal üdvözöl. Láttam, ahogy más fiatalok sikereinek örvend. Két Udvarhölgy korú lány nemrég elmondta nekem, hogy ez a fiatal nő úgy döntött, hogy a mozijegyét nem fogja felhasználni, amikor megtudta, a film nem jelent majd „erényes és szeretetre méltó”¹ élményt. Ez a lány szeretettel teljes, kedves és engedelmes. Otthon csak egy szülő neveli, életében pedig már volt jó néhány

kihívás, így elgondolkodtam, hogyan megőrizni boldog és kedves lelkületét. Amikor bizonyosságban azt hallottam, hogy „Jézus Krisztust teszem életem középpontjává”, megtaláltam a választ.

„Hiszünk abban, hogy tisztességesnek, igaznak, erkölcsösnek, jóakarátúnak, erényesnek kell lennünk, és minden emberrel jót kell cselekednünk.” A tizenharmadik hittételben található krisztusi tulajdonságok e csodálatos listája fog felkészíteni bennünket a templom áldásaira és az örök életre.

Szeretnék ezek közül most a *jóakarát* szóra összpontosítani. A *jóakarát* vagy jóindulat egy igen kedves szó, melyet nem hallunk túl gyakran. Egy latin szóból ered, melynek jelentése „jót kívánni valakinek”². Jó akaratúnak lenni annyit tesz, hogy kedvesek, jóindulatúak és jószívűek vagyunk. Sokan tanultatok már a jóakarátúságról az Elemiben, amikor a következő éneket tanultátok: